

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік	12 р. ав.
на пів року	6 р. ав.
на чверть року	3 р. ав.
на місяць	1 р. ав.

За границею:

на цілий рік	20 рублів
	або 40 франків
на пів року	10 рублів
	або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.	

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудні.

Редація, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Підготовлене до парламентарної роботи.

(+) Покликане бар. Хлюмецького до Ішлю перед самим виїздом цісаря на маневри в Чехії викликалу в першій хвилі всілякі толки, а деякі часописи, між ними і *Slowo polskie* вже почали міністерству гр. Туна «задалегоди живота темний похорон справляти», як висловлює ся наша народна дума а чеські дневники зворушили ся з боязни перед можливістю ліберального правительства. Але по тім хвилевім ошоломленю наслідком сеї вісти навіть німецькі часописи, що мають близькі зносини з лівцею, відмовили подорожи бар. Хлюмецького такого далекосяглоло значіння. Наближає ся неминучий речинець скликаня ради державної, передовсім з огляду на вибір делегаций, треба отже ромостити шлях до досягненя сеї ціли і подбати, щоб виборови делегаций не роблено ніяких перепон а відтак щоби була можлива й дальша парламентарна робота в радї державній. Се була неперечно головна причина, задля якої монарх, не без порозуміння із своїм міністром-президентом, бажав вислухати поглядів бар. Хлюмецького, котрий мав близькі зносини з уміткованійшими сторонництвами лівіці а особливо більшою власністю німецькою. Можна сподівати ся, що вже сими днями бар. Хлюмецький зустрине ся з видатнійшими представниками сих сторонництв. Подорож одного з провідників католицко-німецьких людовців д-ра Ебенгоха, маршалка горішної Австрії, до Відня стоїть неперечно з вязи з підготовлюванем порозуміння і промощуванем поля для парламентарної роботи.

Головною перепоною порозуміння є всеж таки відомі яzikові розпорядженя для Чех і Моравії, видані гр. Баденім а змінені бар. Гавчом. Вправді були і є они лише покри-

шксю до обструкції, як се заявив прилюдно др. Фукс, а властиво розходить ся тут о верховладу німецького елементу в Австрії. Однак протягом півтретя року опозиційна лівіця покликком голошеним безнастанно про знесенє яzikових розпоряджень загнала ся в такі сутичі, що годі їй звідтам видобути ся. От ведавно розійшлись були вісти, що міністер Кайцль їде до Праги, щоби погодити молодочехів із знесенем яzikових розпоряджень за ціну яких небудь иньших уступок. Очевидно, що ніхто не міг повірити тим вістям, позаяк ніяке правительство не могло-б витворити якогось неможливого vacuum зносячи яzikові розпорядженя, на котрих місце треба би поставити щось иньшого.

Нераз вже виринала вість про октройованє яzikового закона, котрий мав би заступити яzikові розпорядженя і тепер ся вість вириняє наново. Се мав би бути спосіб виведеня німецької лівіці з тих безвихідних сутичів, у які она загнала ся своїми покликками про знесенє яzikових розпоряджень. Заходи в тім напрямі робив уже свого часу бар. Дінаві перед вступленем до міністерства а католицко-німецькі людовці були все готові стати посередниками в переговорах в сій справі поміж німецькою лівцею а славянськими клубами правиці. Теперішня подорож д-ра Ебенгоха імовірно також має звязь з такими заходами, а гр. Тун по оповіщеню національно-політичних домагань німецької лівіці носив ся з думкою, навязати переговори поміж обидвома супротивними таборами. Така думка була в основі внесень д-рів Енгля і Пацака у виконуючім відділі правиці, щоби всі сторонництва правиці списали свої домаганя в яzikово-національних справах. Як небудь др. Біліньский тоді заявив, що домаганя сторонництв правиці в тих справах відомі,

бо між иньшими і Русини і Словінці та Хорвати подавали до відомости і виконуючого відділу правиці і правительства свої домаганя в яzikово-національних справах, все-ж таки ся справа мусіла би бути предметом основного обговореня у виконуючім відділі правиці, поки правительство могло би приступити до виданя яzikового закона дорогою §. 14-го. Наколи-б правиця між собою уложила сю справу, тоді могло-б правительство довести до переговорів з лівцею і так, вислухавши обоїлних домагань, могли би приступити до октройованя яzikового закона, котрий мав би тоді вигляди, осягнути затверженє ради державної.

Однак поки що ся думка правительства вириняє нині наново лише в формі вісти. Але як небудь би оно не було, наспіла для руских послів крайна пора забрати ся до основного уложеня яzikово-національних домагань руского народа, щоби в даній хвилі мати все на поготові.

До споминів про Є. Ем. кардинала-митрополита Дра Сильвестра Сембратовича.

З нагоди перших роковин смерти бл. п. Є. Ем. кардинала-митрополита Дра Сильвестра Сембратовича висловили ми потребу списуваня і збираня споминів про покійника, з яких опісля можна би зложити основну житєпись єго і на основі такої основної житєписи належно і достойно оцінити діяльність на церковнім і народно-політичнім полі сего визначного мужа. На сей наш відклик надіслав нам Впр. о. Іван Любич, приходник в Острові, котрий яко перекладчик Псалтиря на руску мову часто переписував ся з пок. кардиналом-митрополитом, витмки з письма єго Еміненції, писаного до о. Любича зі Львова дня 12. лютого 1896 (за що єму тут складаємо прилюдну подяку). Сю ви-

Омелько Цуциня.

Оповіданє
Олександра Катренка.
(1897 р.).
(Далі).

І він, як міг тільки те, поважно поглянув на себе, на свій живіт, на свої ноги, мов би! дивись же на мене от так одагненого, та і покладай собі, як живеть ся міні! Він навіть троха распахнув свого кожуха, щоби показати тому коштовне єго хутро.

— От що, Степане Михайловичу! Як ви є старий мій знаний, до того приятель дитинства мого, то я лічу своїм обовязком запрохати вас до себе. Приходьте до мене. І як що ви справді цікавити ся моїм сьогочасним пробуванем межі людьми, то і побачите на власні очі, як я й що. Розказувати-ж про себе міні дуже довго. Так приходьте! Ради буду.

— А де-ж ти, чи то пак, тяжу! ви живете?

— Конячу улицю знаєте?

— Ще би! Такої улиці, та не знати!

— Ну, так на конячій улиці дім під числом 35 Омеляна Івановича Цуцкова!

Ці тут слова він промовив твердо і розтягнуто, тим часом очима пильно стережучі, як вони повагають на Степана Михайловича. Той

дивив ся на сю здивовано і мовчав. Тоді Омелько швидкомовно додав:

— Мій! Власний мій дім!

— Як жеж так!? Цуцкова?!

— Цуцкова? Я не Цуцков! Омелян Іванович Цуцков!

— Та хібаж т... ви?

— А щож ви думали? Що я й досі Цуциня? Еге! ні. Цуциня давно вже вмерло. Навіть Цуцик, як батько мій звав ся, і того і кісточок єго давно вже немає. Я тепер Цуцков, щоби ви знали. Цуцков! От так і дивити мете ся, так шукати мете. Там написано.

— От така лови ся! — гадав тим часом панич, слухаючи Омелька.

— От тобі і Омелько Цуциня! Дім у єго власний, та ще і на такій вулиці! А я щож? Щож я, тай, перед яким цей Омелько чи давно сьмітєм був? І гірко, гірко, аж до плачу гірко зробило ся у панича на душі. Бажанє Омелькове слівє справділо ся зараз же. Справді панич задрив і мучив ся. Омелько постеріг се і весело, весело єму стало. Почутє те єго лізло з єго наружу широким усьміхом на єго губах, відбивав ся той усьміх і в єго пильнуючих, неласкавих, хитрих очах. Степан Михайлович хоч власно і незрозуміло, але вчув гидке те задля єго Омелькове почутє. Він не тямив єго вразно, зрозуміло, але своєю істотою почував єго.

Єму зробило ся дуже важко деь там у се-

редині, боляче навіть, моторошно єму стало так, що аж тікати хотіло ся би єму, тікати як найшвидче від що найдальшійших розмов з цім старим своїм знайомим. Степан Михайлович почув себе цілком дуже утомленим, цілком пригніченим чимсь дуже важким. Мозок єго навіть покинув ворухити ся. Як мить віч нічого і не думав, не міг теж. Єго щось наче аж намагало сказати тільки одно слово «прощай» і швидче, яко мога швидче, та худчій йти, бігти, щоби яко мога далі опинити ся від Омелька. І рука єго власно сама простягла ся до Омелька, до попрощаня з ним.

— Ну бувайте здорові, поки, — слазав Омелько, — працюйте, але у вечері сегодня приходьте до мене.

— Працюйте! Не знаю... може і приїду.

І розійшли ся вони.

Степан Михайлович, підгоняємий морозцем та примушувємий до того своєю одежкою, вітром підбитою і дірками разубраною, побіг собі швиденько і моторошно туди, Омелько-ж власним салом і добрими хутрами на собі забезпечений від якого би то не було холоду, поважно і тихенько потяг собі сюди.

— Чого я до єго піду?

(Далі буде.)

Гарасько тут оледенів,
І спершу не сказав ні слова,
Язык отерп, замерла мова,
Мов камінь сердечко нагнів,
▲ трах і спутав і ввязав,
Як одійшли-ж по трохи шпари,
Пустивсь помалу в роздобари,
Здихнув він тяжко і казав:
»Порадо милая моя,
Напутнице моя і мати!
Ох лучше для мене не знати
Того, що чув від тебе я.
Ти з серця не зняла туги
Хоть правду де-куди казала,
Но ще мов більше навязала
І скруту на його, й ваги.
Я радби відсіл утікати,
Готов підняти тебе на спину,
Нести в отецькую хатину,
І вік з тобою вікувати.
Так я не лицар і не пан,
Я не пройдишвіт грошевитий,
Невилынк громом мов прибитий,
І не мисливець, а чабан.
Куда йти, коли втікати,
Як без попучника пустить ся,
От зьвіру і погоні скрити ся,
Пійми і смерті миновати?
Ет тямш-же як я і ти,
Що тут стежки і всі дороги
Черкеські обняли залози,
І рицуть горці як хорти.
Та де-ж тепер і братик твій?
Він там-же шарить дні і ночі,
Я зьвір верога люті очі,
І рветь ся серцем на розбіи.
То має буть та й буде те,
Що як відсіл тікати сунем ся,
Йому-ж катюзі, понадем ся,
А він і слід наш замете!»
(Далі буде).

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп. особ.	приходить о годині			посп. особ.	відходить о годині		
	6:10	з Чернівців (Ицкан, Галац), Ставнславова		1:55	6:20	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
	6:50	з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно		2:08	6:15	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
	7:10	з Зимної-води		2:45	6:30	» » » дв. Підзамче	
	7:40	з Янова		8:30	6:30	до Іцкан (Галац), Ясс, Букарешту) Сучави	
	7:55	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия			8:45	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа	
	7:44	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче			9:10	до Сколього, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)	
	8:05	» » на дв. головний			9:25	до Янова	
	8:15	з Сокаля, Рави рускої			9:35	до Підволочиск, Бродів, Гусатина дв. Підз.	
1:30	9:00	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.			9:53	» » дв. гол.	
	11:15	з Ярослава і Любачова		10:10	10:10	до Белзці, Рави рускої, Сокаля і Любачова	
1:50	11:55	з Іцкан, Чернівців і Ставнславова		12:50	12:50	до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл.	
	1:01	з Янова				» » тільки в неділі і свята	
	1:40	зі Сколього, Стрия, а з Лавочного тільки від 7. вер. до 15. пад. включно		2:15	2:15	до Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня включно в неділі і свята	
2:20	5:15	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.			9:45	до Іцкан (Ясс, Букарешту)	
2:35	5:40	» » на дв. голов.		2:55	» » до Кракова (Відня) Хабівки ч. Ряшів		
	5:55	з Сокаля, Белзці і Любачова			3:05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.	
Ніч					3:15	до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.	
8:45	6:10	з Кракова (Відня) Самбора, Хирова			3:20	до Зимної-води тільки від 7. мая до 10. вер.	
	6:20	з Іцкан, Сучави			3:26	до Брухович	
		з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і свята			5:25	до Ярослава	
	7:58			Ніч			
	8:15	з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно		12:50	6:21	до Іцкан, Радовець, Кімполонга, Сучави	
	8:14	з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.			6:40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.	
	9:21	з Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.			6:50	до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.	
	9:55	з Кракова (Відня, Берлина), Сянока, Пешту			7:00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша	
12:30	10:10	з Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави			7:10	до Сокаля і Рави рускої	
	10:08	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.			7:20	до Тернополя дворець головний	
	10:25	» » на дв. голов.			7:42	» » дворець Підзамче	
	10:50	з Лавочного (Пешту) Хирова			7:47	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900	
	12:10	зі Сколього, Калуша		2:36	8:35	» » » 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.	
	3:05	з Підволочиск на дворець Підзамче			9:10	» » » 1. чер. до 30. жов. в неді і св.	
	3:30	на дворець головний			10:40	до Іцкан (Ясс, Галац), Сучави	
2:16	6:00	з Кракова (Відня), Самбора, Сянока			10:50	до Кракова (Відня, Варшави), Сянока	
					11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний	
					11:32	» » дв. Підзамче	
					4:10	до Кракова (Відня, Берлина)	
					5:50	до Брухович від 7. мая до 10. вересня	

ЗАМІТКА: Пору нічна числять ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейский різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцких ч. 5) уділяє пояснєнь в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Рік заснована 1892.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокое руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Впреосв. Митроп. і Преосв. Еп. **Ординаріатам** всіх трех епархій, обезпечує будинки, уряджене домашне, скот, господарські звари, збіжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огневих!

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1898 **виносить:**

Фонд резервовий	96.775 зр. 05 кр.	} 206.880 зр. 57 кр.
Резерва премій	64.263 " 12 "	
Фонд основний	45.000 " — "	
Резерва специальна	842 " 40 "	

Тарифи »Дністра« дуже умірковані, услівя обезпечень користні, а шкоди ліквідують ся безпроваочно. До кінця 1898 року виносили виплачені шкоди 527.790 зр. 67 кр. Поліси »Дністра« приймає Банк краєвий при пожитках гіпотечних.

На житє можна обезпечитись через »Дністерь« в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористніші услівя, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Товариство взаїмного кредиту »Дністерь«, стоваришене з обмеженою порукою, уділяє пожитки за **отлатого 5 1/2 % і 1% додатку на кошта адміністраційні** за інтабуляцією або порукою двох відповідних ручителів, до сплати в ратах на 3 до 10 літ і приймає вкладки до опроцентования від членів і третих осіб по 4%. Уділ членський виносить 25 зр., вписове 1 зр. Членом буті і пожитку дістати може тільки член обезпечений в »Дністра«. Інформації уділяє Дирекция листовно.

Зголошена о уділенє агенцій в окрестностях де нема близько агентів »Дністра«, приймає ся.

Львів, ринок ч. 10. (дім »Просвіти«).

Пожитки на умєня Топ. вальм. обезп. і взаїмн. кред. »Дністерь« на 5 1/2 % і 1% додатку на кошта адм.

ЛЕВ ЛОПАТИНСКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ
Драма з галицкого еміграційного руху в 4. актах.
Ціна книжки брошурованої 35 кр.

СВЕКРУХА
комедия в 3. актах з сільского житя.
Ціна книжки брошурованої 30 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА
історична трагедія в 5. актах — з другої половини XVI. віку.
Ціна книжки брошурованої 40 кр.

Конкурс на мужа
шутка в 5. актах з міского побуту.
Ціна книжки брошурованої 35 кр.

ЯБЛОЧНИКАР
комедия в 1. акті опрацьована після німецкого.
Ціна книжки брошурованої 15 кр.

Сольо-терно
оповіданє з лютерийних пригод.
Ціна книжки 15 кр.
На поchtову пересилку 5 кр.

У Львові набути можна в Ставропігійській книгарні.

Галицкий Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4 0/10 АСИГНАТИ КАСОВІ
з 30-дневним виводженєм,

3 1 0/20 АСИГНАТИ КАСОВІ
з 8-дневним виводженєм,

а всі інші находячі ся в обігу 4 1/2 0/10 Асигнати касові з 90-дневним виводженєм будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4 0/10 з 30-днев. речинцем виводженя.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекция.

Адміністрация

„РУСЛАНА“

*** глядає ***

АНОНСЕРА

Зголосувати ся в Адміністрації (ул. Ліндога ч. 5 партер)
між годикою 3-ю а 5-ю по полудни.